

πρόκληση σε στᾶση

Πάτρα, Οκτώβρης 2008
τεύχος δεύτερο

έντυπες θέσεις μάχης ενάντια στο σύστημα από την
αυτόνομη συλλογικότητα αναρχικών & αντιεξουσιαστών **non serviam**

...είναι μερικές φορές που

λίγες πέτρες

μαζί με την **οργή** που

ξεχειλίζει απέναντι σε αυτούς που σε
καταπιέζουν

και τη **συνείδηση**

πως το δίκιο είναι με το μέρος σου,
είναι αρκετά για να
συγκρουστείς με τη θεσμισμένη
βαρβαρότητα αυτού του
κόσμου.

πρώτα θα μας λογαριάσουν και ύστερα θα πληρώσουν

Εγκληματίες δικάζουν εγκληματία.

Όπως ακριβώς στη δίκη του Μιλόσεβιτς, δε μπορεί να ισχύει κάτι διαφορετικό για την επικείμενη δίκη του σέρβου φασίστα Ράντοβαν Κάρατζιτς ο οποίος είναι ένας από τους βασικούς υπεύθυνους για τη σφαγή χιλιάδων βόσνιων μουσουλμάνων και -για να μην ξεχνιόμαστε- "ορθόδοξος αδερφός" όλων εκείνων των ελλήνων που απ' το 1992 ως το 1995 ονειρεύονταν τη διάλυση του νεοσύστατου τότε κράτους της μακεδονίας και τη μοιρασιά του με τη φίλη και σύμμαχο σερβία ("η λύση είναι μία, σύνορα με τη σερβία" φωναζόταν από πολλούς στα εθνοφασιστικά μακεδονικά συλλαλητήρια). Γι' αυτό και δεν παρέλειπαν να προσφέρουν κάθε είδους βοήθεια σε καθάρματα σαν τον Κάρατζιτς.

Η θέση που παίρνουμε στις διαμάχες που παίζουν στο ενδοεξουσιαστικό στρατόπεδο μεταξύ των αντίπαλων καθαρμάτων είναι σαφής: τόσο ενάντια στους κάθε λογής βαλκάνιους φασίστες και τις εθνικές τους εκκαθαρίσεις όσο και ενάντια στους δυτικούς serial killers και τις "έξυπνες" βόμβες τους από απεμπλουτισμένο ουράνιο.

Το περιθωριακό αυτό έντυπο νιώθει την ανάγκη να καταγγείλει την ανθελληνική και από σκοτεινά κέντρα μεθοδευμένη εκστρατεία εναντίον της Φάνης

Χαλκιά την οποία προφανώς ζηλεύουν γιατί κατάφερε να κερδίσει καμπόσα μετάλλια "χάρη στο dna της ένδοξης ελληνικής φυλής" και

μόνο αυτό (επειδή άλλωστε "οι έλληνες είναι γεννημένοι για να νικάνε"). Ως γνωστόν οι έλληνες αθλητές δεν ντοπάρονται (απλά που και που ρίχνουν κάτι στην πορτοκαλάδα τους χωρίς να το πάρουν χαμπάρι).

Στα τέλη του Ιουνίου έγινε μια μεγάλη κοινή ισραηλοελληνική αεροπορική άσκηση με το όνομα *Glorious Spartan* η οποία πέρασε σχετικά στο ντιούκου. Δημοσίευμα των New York Times που έδωσε στο θέμα δημοσιότητα υποστήριξε

Τον τελευταίο καιρό σύσσωμα τα Μέσα Μαζικής Εξημέρωσης ασχολούνται σταθερά με το ζήτημα της ακρίβειας. Το παράξενο για κάποιους πιο ψυλιασμένους με τον καθε-

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ**ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ**

στωτικό ρόλο των Μ.Μ.Ε. είναι ότι αυτή παραμένει ένα α-

πό τα πρώτα θέματα στα πάνελ τους παρόλο που η

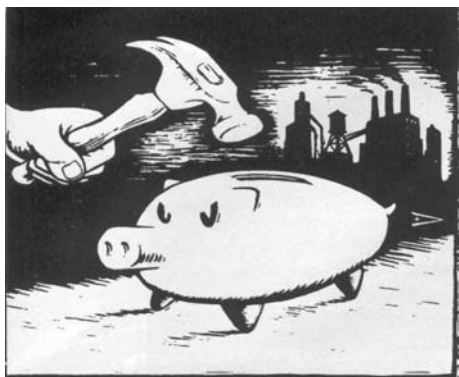
κριτική που γίνεται φαινομενικά πλήττει το σύστημα. Τι να έγινε; Μήπως να τρελάθηκαν τ' αφεντικά και να βγάδουν μονάχοι τους τα μάτια τους; Μήπως οι αλήτες-λέρες-δημοσιογράφοι να άλλαξαν στρατόπεδο στον καθημερινό κοινωνικό-ταξικό πόλεμο; Φυσικά τίποτα απ' τα δύο δεν έγινε. Η αλήθεια είναι ότι το ζήτημα της ακρίβειας παραμένει στην ατζέντα των Μ.Μ.Ε τόσο καιρό διότι η κριτική που της ασκείται διαμέσου αυτών λειτουργεί υπέρ του κράτους και των αφεντικών.

Τα μήντια κάνουν αυτό που ξέρουν καλύτερα. Διαμεσολαβούν και εκτονώνουν. Παίρνουν την κοινωνική δυσαρέσκεια (την οποία ούτως ή άλλως δεν μπορούν να κρύψουν) και την διαχειρίζονται στα τηλεοπτικά πάνελ όπως ακριβώς συμφέρει τ' αφεντικά τους, δηλαδή διασφαλίζοντας αυτή τη γαμημένη κοινωνική ειρήνη. Έτσι η λαϊκή δυσαρέσκεια εκτονώνεται σε τηλεοπτικό διάλογο με τ' αφεντικά (και σαφώς προς την λάθος κατεύθυνση), οι όποιες αντιδράσεις χαρακτηρίζονται από άνευρη κριτική, άιντε και πρόταση για κανά εφήμερο μπουκοτάζ. Την ίδια ώρα ως λύση για το πρόβλημα προτείνεται η πιο "δίκαιη" διανομή των προϊόντων με ελεγκτή ποιον άλλο; Τον κρατικό μηχανισμό βεβαίως-βεβαίως... Περισσότερα χαμόγελα λοιπόν για τ' αφεντικά που βλέπουν την διαχείριση ενός σοβαρού προβλήματος να περνά με τον πιο ανώδυνο για αυτούς τρόπο. Στην ίδια βέβαια λογική κινούνται και τα λοιπά τσιράκια του κράτους (ΙΝΚΑ, Συνήγορος του Καταναλωτή, Μ.Κ.Ο κτλ.) που προτείνουν ως λύση εκ μέρους των καταναλωτών (προφανώς...) τη συστηματική έρευνα αγοράς και την καταγγελία των απληστων μεσαζόντων που αισχροκερδούν! Και όλα αυτά γιατί το πρόβλημα είναι στη διανομή. Μασάλιστα..

Το ζήτημα όμως για όποιον θέλει να έχει τα μάτια ανοιχτά δεν είναι τόσο στη διανομή και τις υψηλές τιμές των προϊόντων. Το ζήτημα ήταν, είναι και θα είναι πρώτα και κύρια στους μισθούς μας. Στον πρώτο κρίκο της εκμεταλλευτικής αλυσίδας (παραγωγή) και όχι στον τελευταίο (δια-

νομή και κατανάλωση). Διότι την ώρα που οι τιμές όλων των εμπορευμάτων εκτοξεύονται, η τιμή της εργατικής δύναμης, του εμπορεύματος δηλαδή εκείνου που παράγει όλο τον πλούτο, συνεχώς υποβαθμίζεται (κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, νέος ασφαλιστικός νόμος, ανασφάλιστη εργασία κτλ.). Και σίγουρα οι όποιες ταξικές υποχωρήσεις-ήττες του εργατικού κινήματος έχουν παίξει το ρόλο τους σε αυτό. Το 'χουμε ξαναπεί. Ζούμε σε ένα κόσμο αγγελικά πλασμένο για...τ' αφεντικά!

Κινήσεις από τα κάτω έναντι στην καθημερινή ακρίβεια είναι τουλάχιστον άστοχες εάν δε θέτουν ως πρωταρχικό και κύριο αίτημα τη ραγδαία αύξηση όλων των μισθών και των κοινωνικών παροχών (ακολουθούμενο από το αί-

τημα για δραστική μείωση των τιμών και όχι το αντίθετο) σε συνάρτηση πάντα με αιτήματα για πλήρη ασφάλιση εργαζομένων-ανέργων, ντόπιων και ξένων, για εγκαθίδρυση όλων (και ακόμα παραπάνω!)

των μέτρων ασφαλείας στους χώρους δουλειάς, για μείωση των εργάσιμων ωρών κτλ. Και είναι άστοχες γιατί τέτοιου είδους κινήσεις καταφέρνουν να διατηρούν αόρατες τις εκμεταλλευτικές σχέσεις στους χώρους της μισθωτής σκλαβιάς και σε κάθε πτυχή της ζωής μας.

Βέβαια δε ζούμε με ψευδαισθήσεις αφού ακόμα και εάν αυτά τα αιτήματα ικανοποιηθούν εξ ολοκλήρου, δεν είναι ικανά από μόνα τους να ανατρέψουν οποιαδήποτε κυρίαρχη συνθήκη. Είναι όμως απολύτως ικανά να αναζωπυρώσουν την ταξική πάλη και να αυξήσουν τον ταξικό ανταγωνισμό προς όφελος των από κάτω αυτού του κόσμου. Είναι ικανά να σπάσουν αυτή τη σιχαμένη απάθεια και να ισχυροποιήσουν τη θέση των καταπιεσμένων στον καθημερινό ταξικό-κοινωνικό πόλεμο ανοίγοντας το δρόμο για την περαιτέρω αμφισβήτηση εκ μέρους τους (μας) του εκμεταλλευτικού συστήματος.

** Ο λύκος να φυλάει τα πρόβατα δηλαδή αφού στην πραγματικότητα ζητάς από το διασφαλιστή των κερδών των αφεντικών να πάρει μέτρα για να μειώσει αυτά τα κέρδη προς όφελος των από κάτω! Αντιφατικό δεν νομίζετε;*

πως το Ισραήλ ετοιμάζεται για αεροπορική επίθεση στο Ιράν και πως αυτή η άσκηση αποτελούσε προσομοίωση της επερχόμενης επίθεσης. Κάτι που έρχεται να επιβεβαιώσει η τεράστια συμμετοχή Ισραηλινών πολεμικών αεροσκαφών (130 τον αριθμό), το ότι τα αεροσκάφη αυτή τη φορά έφτασαν μέχρι τη Λάρισα (απόσταση που είναι ίδια με αυτή που θα χρειαστεί να κάνουν αν επιτεθούν στο Ιράν) και γενικά το ότι η άσκηση *προέβλεπε* ό,τι θα χρειαζόταν για μια αεροπορική επιδρομή στο Ιράν. Το ελληνικό κράτος έκανε τα πάντα για να μην πάρει έκταση το θέμα κι επιστράτευσε χίλιες δυο πλίθιες δικαιολογίες. Προφανώς για να μη χαλάσει το φιλειρηνικό προφίλ του και να κρύψει για άλλη μια φορά αυτό που είναι προφανές: πως **το ελληνικό κράτος είναι χωμένο με τον ένα ή τον άλλο τρόπο σε όλους σχεδόν τους συμμαχικούς ιμπεριαλιστικούς πολέμους προσπαθώντας να κερδίσει μια καλύτερη θέση στον παγκόσμιο καταμερισμό εξουσίας**. Ειδικότερα τώρα δεν είμαστε σε θέση να ξέρουμε ακριβώς τι ανταλλάγματα πήρε το ελληνικό κράτος γι' αυτή τη "διευκόλυνση". Όμως είμαστε σίγουροι πως δεν το έκανε για την ψυχή της μάνας του ή επειδή είναι εξαρτημένο (σύμφωνα με τον προσφιλή αριστεροπατριωτικό μύθο) καθώς **κάθε κράτος δρα σε πλήρη συμφωνία με τα συμφέροντά του (και μόνο αυτά) τα οποία ποτέ δεν πρόκειται να απερμπολήσει για να εξυπηρετήσει κάποιο άλλο κράτος**.

Πολλοί αντιαμερικάνοι βιάστηκαν να πανηγυρίσουν για τη νίκη της ρωσίας στον πόλεμο με τη γεωργία βλέποντας στη ρωσία "το αντίπαλο δέος στην αμερικάνικη αυτοκρατορία". Όμως όταν ο πόλεμος μεταξύ των κρατικών συμμοριών έχει ανάψει για τα καλά και το κάθε κράτος είναι αποφασισμένο να κάνει τα πάντα για να επικρατήσει σε αυτόν, *το να διαλέγεις κάθε φορά τον ένα μακελάρη αντί για τον άλλο δεν είναι απλά πλίθιο αλλά και επικίνδυνο*. Η ιστορία έχει δείξει ουκ ολίγες φορές πως όταν οι από κάτω αυτού του κόσμου διαλέγουν στρατόπεδο στους ενδοεξουσιαστικούς πολέμους, βρίσκονται πάντα με τη μεριά των χαμένων.

(1) Η καθημερινή παρακολούθηση του καταυλισμού απ' τις τηλεοπτικές ρουφινοκάμερες που ψάχναν να βρουν συνέχεια κάτι για να κατηγορήσουν τους πρόσφυγες σίγουρα θα έκανε τον Γκέμπελς περήφανο καθώς η όλη φάση δεν μπορεί παρά να μας θυμίσει τη ναζιστική προπαγάνδα εναντίον των εβραίων. Με τις απαραίτητες ανθρωπιστικές ατάκες φυσικά για το ξεκάρφωμα. Οπότε ας μην παραξενεύονται οι δημοσιογράφοι όταν οι αφγανοί τους αντιμετωπίζουν εχθρικά.

(2) Όσοι μιλούν για το καλό των προσφύγων και θέλουν να τους μαντρώσουν σε κέντρο "φιλοξενίας" (είτε είναι "φίλοι" τους είτε εχθροί τους) αποφεύγουν να πράξουν το αυτονόητο. Να ρωτήσουν τους ίδιους τους πρόσφυγες τι θέλουν τελικά και ποιο νομίζουν αυτοί πως είναι το καλό τους. Γιατί απ' όσο γνωρίζουμε **οι πρόσφυγες δεν επιθυμούν να πάνε σε κέντρο "φιλοξενίας"**. Στάση απολύτως λογική καθώς δε μπορούμε να φανταστούμε πως θα υπήρχε έστω κι ένας πρόσφυγας που θα ήθελε να χάσει την όποια (έστω κουτσουρεμένη) ελευθερία κινήσεων έχει και να πάει να μείνει σε ένα χώρο που θα είναι έγκλειστος, θα επιτηρείται συνεχώς και θα είναι μακριά από το λιμάνι που αποτελεί τη μόνη του ελπίδα για έξοδο προς την ευρώπη. Αλλά απ' ότι φαίνεται η γνώμη των προσφύγων δε μετράει αφού στην τελική "δε θα μας υπαγορέψουν οι αφγανοί τι θα κάνουμε στην πόλη μας" ή "σιγά μη τους ρωτήσουμε κιόλας" όπως κατά καιρούς έχουν πει διάφοροι "φιλόξενοι αντιρατσιστές" πατρινοί. Όσο για τα περί βρωμιάς και ασθενειών που επισείονται ως επικειρήματα (**προφάσεις** θα λέγαμε εμείς) για την κατεδάφιση του καταυλισμού, θα ήταν σίγουρα πιο πειστικά αν οι κάτοικοι της περιοχής δεν προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να σαμποτάρουν τις όποιες ενέργειες γίνονται για βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στον καταυλισμό. Με αποκορύφωμα την προσπάθεια να στερή-

Λοιπόν, για να τελειώνουμε με τις μαλακίες σχετικά με τους πρόσφυγες...

Οι πρόσφυγες δεν ξύπνησαν ένα ωραίο πρωί και δεν είχαν τι να κάνουν οπότε είπαν να πληρώσουν δουλεμπόρους, να περάσουν από χίλιες δυο κακουχίες με κίνδυνο της ζωής τους και να αναγκαστούν να περάσουν κι από την πάτρα (πριν τον τελικό τους προορισμό που είναι κάποια χώρα της δυτικής ευρώπης κατά κύριο λόγο) για να ακούνε τις καφρίλες του κάθε βλαμμένου που θεωρεί τους μετανάστες απειλή για την "όμορφη" πόλη του. **Αναγκάστηκαν** να φύγουν από τον τόπο τους καθώς οι εκεί συνθήκες δεν τους άφησαν άλλη επιλογή. Μιλάμε για τον κίνδυνο να πεθάνεις από κάποιο βομβαρδισμό, να σαπίσεις σε κάποια φυλακή για τις πολιτικοκοινωνικές σου πεποιθήσεις, να πεθάνεις από την πείνα κοκ. **Όλα αυτά είναι διαφορετικές όψεις του οργανωμένου εκβιασμού που λέγεται καπιταλισμός.** Και φυσικά τα δυτικά "πολιτισμένα" κράτη έχουν βάλει σε όλα αυτά το κεράκι τους είτε *άμεσα* (δολοφονώντας οι ίδιοι αυτούς τους ανθρώπους με τις "αντιτρομοκρατικές" τους εκστρατείες κι εγκαθιστώντας στον τόπο τους στρατούς κατοχής που έχουν το θράσος να ονομάζουν ειρηνευτικές αποστολές) είτε *με πιο έμμεσο τρόπο* (όλο και με κάποιο τοπικό σφαγέα δικτατορίσκο θα συνεργάζονται στο αέναο κυνήγι πρώτων υλών και σφαιρών επιρροής, όπως π.χ. στην Αφρική). Τέλος πάντων, όλα αυτά δεν είναι άγνωστα στους περισσότερους. Όπως και το ότι το ελληνικό κράτος, όντας πια και αυτό στο μπλοκ των ισχυρών, είναι **συνυπεύθυνο** για την παραπάνω κατάσταση (συμμετέχει στο στρατό κατοχής του αφγανιστάν ενώ δύσκολα βρίσκεις "ειρηνευτική" αποστολή που να μην έχει συμμετάσχει).

Για να έρθουμε και στα δικά μας, οι πρόσφυγες στην προσπάθειά τους να κάνουν τη ζωή τους καλύτερη κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στην πάτρα έχουν δημιουργήσει το γνωστό αυτοσχέδιο καταυλισμό στην Ηρ. Πολυτεχνείου. Τους τελευταίους μήνες **η κατεδάφιση του καταυλισμού έχει μπει στην πρώτη γραμμή προτεραιότητας όλων των τοπικών καθαρχμάτων.** Από τις τοπικές αρχές, τους επιχειρηματίες της παραλιακής ζώνης και τους εργολάβους της περιοχής μέχρι τα τοπικά ΜΜΕ και την επιτροπή κατοίκων γύρω απ' τον καταυλισμό που τους τελευταίους μήνες έπαιξαν ίσως τον πιο καταλυτικό ρόλο επιδιδόμενοι σε ένα όργιο λασπολογίας και νεοφασιστικής προπαγάνδας στα πάντα φιλόξενα τηλεοπτικά πάνελ (1). Ουσιαστικά για όλους αυτούς το ζήτημα από την αρχή ήταν η κατεδάφιση του καταυλισμού

καθώς θεωρούν πως είναι ο μόνος τρόπος να διώξουν τους πρόσφυγες απ' τη "φιλόξενη" πάτρα. Όμως κάπως έπρεπε να κρατήσουν τα ανθρωπιστικά προσοχήματα λέγοντας συνεχώς πως "το κάνουν πρώτα απ' όλα για το καλό των προσφύγων" (2) ενώ ούτως ή άλλως ο νόμος προβλέπει πως για να γκρεμίσεις έναν τέτοιο χώρο πρέπει πρώτα να έχεις διασφαλίσει έναν άλλο χώρο για τους πρόσφυγες. Τελικά ο ηρωικός τους αγώνας στέφθηκε με επιτυχία και ο υπουργός εσωτερικών έδωσε το πράσινο φως (και τα φράγκα) στην Περιφέρεια δυτικής Ελλάδας για να δημιουργηθεί κέντρο "φιλοξενίας" μεταναστών.

Η ονομασία "κέντρο φιλοξενίας" είναι εντελώς παραπλανητική καθώς αυτοί οι χώροι δεν είναι τίποτα άλλο από **φυλακές** και μάλλον προσομοιάζουν περισσότερο σε **σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης** παρά σε "χώρους όπου οι πρόσφυγες θα ζουν καλύτερα και όχι στις άθλιες συνθήκες του καταυλισμού" όπως λένε εν χορώ όλα τα καθάρματα. Όσον αφορά τώρα τα χαρακτηριστικά του ο νομάρχης ήταν σαφέστατος: όποιος μπαίνει θα δίνει όλα τα στοιχεία του (3) (θα φακελώνεται δηλαδή), θα υπάρχει 24ωρη φύλαξη και **όποιος μπαίνει δε θα βγαίνει**. Εμείς βέβαια ένα μέρος ξέρουμε που όποιος μπαίνει δε βγαίνει: τη φυλακή. Α, και το κυριότερο. Θα είναι **μακριά από κατοικημένη περιοχή** (4). Γιατί το διακύβευμα για όλα τα καθίκια είναι να μη καλάει η "όμορφη" εικόνα της πόλης στους φιλήσυχους πολίτες και τους τουρίστες, "να μην υποβαθμίζεται η ποιότητα ζωής των εκάστοτε κατοίκων" και να ελέγχουν τους πρόσφυγες αποτελεσματικότερα.

Πάντως πέρα από τη δήλωση του νομάρχη που έκανε ξεκάθαρο και στον πιο αφελή τι είναι ένα κέντρο "φιλοξενίας", τα κέντρα που είναι σπαρμένα σε όλη την Ελλάδα δείχνουν επίσης ξεκάθαρα τι παίζει. Από δημοσιεύματα εφημερίδων, στοιχεία ανθρωπιστικών οργανώσεων και κατά κύριο λόγο από πληροφορίες από μετανάστες που φυλακίστηκαν σε αυτά η κατάσταση είναι πάνω κάτω παντού η ίδια. **Άνθρωποι στοιβαγμένοι σα ζώα, έγκλειστοι πίσω από ψηλούς τοίχους και συρματοπλέγματα, εντελώς απομονωμένοι από το κοινωνικό γίγνεσθαι, συνεχώς επιτηρούμενοι από δεσμοφύλακες, με κατά κύριο λόγο άθλιες συνθήκες διαβίωσης (πολύ χειρότερες απ' τον καταυλισμό).** Άνθρωποι που φυλακίζονται χωρίς καν να έχουν διαπράξει κάποιο έγκλημα πέρα από το ότι δεν έχουν χαρτιά σφραγισμένα από κάποια γραφειοκρατικά παράσιτα, πέρα από το γεγονός ότι απλά υπάρχουν. Αλλά **τον καιρό που η Ευρώπη-Φρούριο θωρακίζει τα σύνορά της με όλο και πιο σκληρούς αντιμεταναστευτι-**

σουν από τους πρόσφυγες ακόμα και το πόσιμο νερό (μιλάμε για μεγάλα καθάρματα!) καθώς κάλεσαν αμέσως τους μπάτσους για να βγάλουν τις βρύσες που είχαν τοποθετήσει εκεί αλληλέγγυοι απ' τον αντιεξουσιαστικό χώρο.

(3) Οι πρόσφυγες θέλουν πάση θυσία να το αποφύγουν αυτό καθώς αν τους πάρουν τα στοιχεία στην Ελλάδα κάνουν το δικαίωμα να διεκδικήσουν την παραμονή τους σε κάποια άλλη χώρα γιατί τους στέλνουν πίσω στη χώρα που τους πρωτοπέραν τα στοιχεία. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν κάνουν και αίτηση ασύλου και η μόνη τους λύση είναι η παράνομη έξοδος από τη χώρα. Έτσι κι αλλιώς είναι γνωστό πως από τις αιτήσεις ασύλου που κατατίθενται ζήτημα είναι αν γίνονται δεκτές οι 2 στις 1000!!!

(4) Ο γάλλος αρχιφασίστας Λεπέν προσπαθώντας να κάνει επίδειξη αντιρατσισμού είχε πει πως "οι λαοί δεν μπορούν να κατατάσσονται σε ανώτερους και κατώτερους και πως λατρεύει τους μαγκρεμπίνους αλλά η θέση τους είναι στο μάγκρεμπ". Κάπως έτσι και οι πατρινοί "αντιρατσιστές" δεν έχουν πρόβλημα με τους αφγανούς και τους λοιπούς πρόσφυγες αρκεί να είναι κλεισμένοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης μακριά από την πόλη τους και τα ευαίσθητα πρωτοκοσμικά μάτια τους. Προς ευχαρίστηση όλων των παραπάνω έρχεται και η ανακοίνωση για δημιουργία κέντρου "φιλοξενίας" στο Δρέπανο.

(5) Η πιο πρόσφατη ήταν στις 8 Σεπτεμβρίου μετά τον άγριο ξυλοδαρμό 4 προσφύγων από τους λιμενόματσους και τη σύλληψη κάποιων άλλων. Η οργή των προσφύγων ξέσπασε πάνω στα μπατοικά που έφτασαν στην περιοχή ενώ λίγο αργότερα μαζί με αλληλέγγυους κινήθηκαν προς το λιμάνι για να απαιτήσουν να αφεθούν ελεύθεροι όλοι οι συλληφθέντες. Η άρνηση των αρχών να ικανοποιήσουν αυτή την απαίτηση είχε ως αποτέλεσμα μια βροχή από πέτρες στη διμοιρία που φύλαγε το λιμάνι καθώς και το σπάσιμο των φυλακίων στην πύλη 7. Η πορεία αφγανών και αλληλέγγυων κατέληξε στον καταυλισμό. Α, **τα επεισόδια ήταν υποκινούμενα.** Όχι όμως από "προβοκάτορες" και λοιπές "σκοτεινές δυνάμεις". Αλλά **από την καθημερι-**

νή βάρβαρη αντιμετώπιση που δέχονται οι πρόσφυγες από τα κάθε είδους καθάρματα (ένστολα και μη). Όπως είπε κι ένας αφγανός πριν ξεκινήσει η πορεία *"είμαστε άνθρωποι και δεν πρόκειται να ανεχθούμε να μας φέρονται σα ζώα"*.

Πάντως δεν είναι μόνο στην πάτρα που οι μετανάστες χωρίς χαρτιά αντιμετωπίζονται ως απειλή για την σουκία, την τάξη και την ασφάλεια των φιλήσυχων πρωτοκοσμικών υπηκόων. Στις 4 του Αυγούστου που πέρασε το ιταλικό κράτος έβγαλε το στρατό στους δρόμους για να αντιμετωπίσει το "πρόβλημα των λαθρομεταναστών". Σε άλλες εποχές αυτό θα θεωρούνταν κατακριτέο από την πλειοψηφία της κοινωνίας και όλοι θα μιλούσαν για κούντα, πραξικόπημα, ολοκληρωτισμό και άλλα τέτοια. Εν έτει 2008 όμως που ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός βαδίζει κέρι κέρι με το αίτημα για περισσότερη ασφάλεια από όλο και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια, δε γίνεται και τόσο μεγάλο ζήτημα.

Υπήρχαν και στην πάτρα πολλά καθίκα που δεν μπορούσαν να κρύψουν το θαυμασμό τους για την ενέργεια αυτή εκθειάζοντας τον Μπερλουσκόνι. Ενώ παρόμοιες ιδέες εκφράζονται και από δημοσιογράφους όπως ο Αναστασόπουλος της εφημερίδας "Ημέρα" που πρότεινε ως λύση να ενισχυθεί η αστυνομία στην πάτρα με δυνάμεις του στρατού χρησιμοποιώντας μεταξύ άλλων και το κουποπόνηρο επιχείρημα ότι όπως οι φαντάροι βοηθούν στο σβήσιμο των πυρκαγιών έτσι πρέπει να βοηθήσουν στην καταστολή κι επιτήρηση των προσφύγων (κοινωνικό έργο το ονόμασε αυτό!!!). Το πρόβλημα βέβαια δεν είναι τόσο ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος (που δεν παραλείπει κατά καιρούς να αναφέρεται *"στη διαφορετική κουλτούρα των αφγανών που δεν τους επιτρέπει να συνυπάρξουν με τους πατριούς"* και να λέει πως *"δεν είναι ρατσιστής αλλά στο dna του καθένα είναι συγκεκριμένα πράγματα"*) αλλά το ότι υπάρχουν και αρκετοί άλλοι "αγανακτισμένοι" πολίτες που υιοθετούν και εκφράζουν αυτές τις απόψεις, οι οποίες μπορεί να μην είναι πλειοψηφικές ακόμα όμως αυτό δεν τις κάνει λιγότερο επικίνδυνες. Και καλό είναι να τσακίζονται εν τη γενέσει τους μαζί με τους φορείς τους.

κούς νόμους, η παραβίασή τους είναι το μεγαλύτερο έγκλημα. Έγκλημα απέναντι σε μια μεταναστευτική πολιτική που λέει πως θα μπαίνουν μόνο όσοι μετανάστες χρειάζεται το κεφάλαιο για να ξεζουμίσει και για όσο καιρό τους χρειάζεται.

Βέβαια πέρα από τα όποια τοπικά συμφέροντα, ο αυτοσχέδιος καταυλισμός ενοχλεί και για κάτι άλλο. Η πάμφθην εργασία των μεταναστών είναι απαραίτητος όρος για την ανάπτυξη του κεφαλαίου καθώς με το αίμα και τον ιδρώτα τους είναι που χτίζονται τα εκάστοτε δυτικά "οικονομικά θαύματα". Όμως αυτό μπορεί να γίνει μόνο από ένα εργατικό δυναμικό πειθαρχημένο και πάνω απ' όλα φοβισμένο. Τα κέντρα "φιλοξενίας" είναι άλλο ένα μέσο για την επίτευξη αυτού του σκοπού: *την εσωτερίκευση της ανασφάλειας και του φόβου, τη συνήθεια στην τάξη και την υπακοή, τη διαμόρφωση της συνείδησης ότι είσαι εντελώς αδύναμος απέναντι στους αφέντες και την αποδοχή αυτής της κατάστασης ως μοιραία και αναπόφευκτη.* Η ύπαρξη ενός καταυλισμού που ελέγχεται από τους ίδιους τους μετανάστες έχει τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα. Μεταξύ άλλων αξίζει να σημειώσουμε το γεγονός πως μετανάστες και αλληλέγγυοι έχουν έρθει σε επαφή και έχουν διαδηλώσει αρκετές φορές μαζί στους δρόμους της πόλης (5) (κάτι το οποίο σε καμία περίπτωση δε θα γινόταν αν οι μετανάστες ήταν φυλακισμένοι σε κάποιο κέντρο "φιλοξενίας"). Πέρα από τα όποια άμεσα αποτελέσματα τέτοιων κινήσεων (όπως π.χ. την αναστολή της κατεδάφισης του καταυλισμού) υπάρχει και το εξής σημαντικό και σίγουρα καθόλου αρεστό στο κράτος και το κεφάλαιο: **όλα αυτά εγγράφονται στη συλλογική συνείδηση των μεταναστών κι έτσι σιγά σιγά ο μετανάστης που είναι φοβισμένος, αδύναμος και αναγκασμένος να σκύβει το κεφάλι αρχίζει να δίνει τη θέση του στο μετανάστη που ανακαλύπτει τη συλλογική του δύναμη όταν ενώνεται με τα υπόλοιπα καταπιεσμένα κομμάτια της κοινωνίας και αγωνίζεται μαζί τους. Κι αυτή είναι εμπειρία που θα τη μεταφέρουν μαζί τους όπου κι αν τελικά καταλήξουν.**

Όποιος δε θεωρεί εχθρό του τους αφγανούς αλλά όλα αυτά τα καθάρματα που προσπαθούν να τους κάνουν τη ζωή πιο δύσκολη απ' ότι ήδη είναι και έχει καταλάβει πως στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι ας σταθεί αλληλέγγυος στους μετανάστες και ας μη συναινέσει να φτιαχτεί

κανένα κέντρο "φιλοξενίας"

ΠΟΤΕ και ΠΟΥΘΕΝΑ.

Σα συλλογικότητα κολλήσαμε πριν λίγους μήνες την διπλανή αφίσα ως μέρος μιας ευρύτερης προπαγανδιστικής κίνησης που είχε σκοπό να συνδέσει τον πόλεμο στο αφγανιστάν με την εμπόλεμη πραγματικότητα που βιώνουν εδώ οι αφγανοί πρόσφυγες. Αφίσα που δεν έτυχε και μεγάλης συμπάθειας. Μεταξύ άλλων ακούσαμε και το γελοίο επιχείρημα πως "ρε παιδιά, κανένας έλληνας φαντάρος δεν έχει σκοτώσει κάποιον αφγανό, παρέχουν μόνο ανθρωπιστική βοήθεια". "Επιχείρημα" που ακούγεται ξανά και ξανά ως απάντηση στην άποψή μας ότι η Ελλάδα συμμετέχει ενεργά στη στρατιωτική κατοχή του αφγανιστάν άρα είναι συνυπεύθυνη για το ξερίζωμα χιλιάδων ανθρώπων απ' τον τόπο τους (όπως των αφγανών στην Ηρώων Πολυτεχνείου καλή ώρα).

Λοιπόν, πέρα απ' το γεγονός πως το υπουργείο εθνικής άμυνας (επίθεσης) έχει ανακοινώσει απ' τον περασμένο Οκτώβρη πως οι έλληνες μισθοφόροι δολοφόνοι θα αποκτήσουν και πιο μάχιμες αρμοδιότητες, για μας καμία διαφορά δεν έχει το να δολοφονείς (αμάχους κατά κύριο λόγο) με τα ίδια σου τα χέρια απ' το να δρας υποστηρικτικά -με κάθε τρόπο- προς αυτές τις δολοφονίες (είτε στέλνοντας όπλα είτε συμμετέχοντας στην εκπαίδευση για την απόκρουση των επιθέσεων των ανταρτών - απόκρουση που δε γίνεται προφανώς με λουλούδια αλλά με όπλα). Κι αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς. Το υποστηρίζουν έμπρακτα όπως φαίνεται και **οι αφγανοί αντάρτες οι οποίοι στις 16/11/05 επιτέθηκαν σε φάλαγγα του ελληνικού στρατού που φύλαγε (απ' τους αντάρτες εννοείται) το ζωτικής σημασίας για τη συνέχιση του πολέμου αεροδρόμιο της Καμπούλ.**

Α, και κάτι άλλο. Οι "κακομοίρηδες" φαντάροι που είναι εκεί και "δεν πρέπει να είμαστε τόσο σκληροί μαζί τους" δεν είναι κληρωτοί που τούς ανάγκασαν με το ζόρι να πάνε εκεί. Είναι μισθοφόροι δολοφόνοι που πληρώνονται αδρά για τις "αντιτρομοκρατικές" τους υπηρεσίες. Καθάρματα που είναι συνειδητά πρόθυμα να πατήσουν κυριολεκτικά πάνω σε πτώματα για να βγάλουν φράγκα. Όσο για το κατά πόσο προκλητική ή σαδιστική είναι η αφίσα (ναι, το ακούσαμε κι αυτό!), ας γυρίσουν και σε σακούλες. Εκεί θα τα χαλάσουμε;

στη πόλη - η ερήνη τους είναι πόλεμος - η ερήνη τους είναι πόλεμος - η ερήνη τους είναι πόλεμος - η ερήνη τους είναι πόλεμος - η ερήνη τους είναι πόλεμος -

Η ερήνη τους είναι πόλεμος - η ερήνη τους είναι πόλεμος - η ερήνη τους είναι πόλεμος - η ερήνη τους είναι πόλεμος - η ερήνη τους είναι πόλεμος -

να γυρίσουν πίσω οι **Έλληνες** στρατιώτες από το αφγανιστάν...

ΣΕ ΦΕΡΕΤΡΑ!!!

non serviam
ΚΑΝΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Στέλνουμε
και όπλα στο
Αφγανιστάν
- τραυματίστηκε
Έλληνας
υπαξιωματικός

ΕΛΛΗΝΑΣ υπαξιωματικός τραυματίστηκε στο Αφγανιστάν κατά τη διάρκεια εκπαίδευσης για την απόκρουση των ολοένα και πιο σύνθετων επιθέσεων που εκδηλώνονται από Ταλιμπάν σε φάλαγγες οχημάτων - κάτι που υποδηλώνει πόσο έχει δυσκολέψει η κατάσταση στη χώρα για τα στρατεύματα του ΝΑΤΟ.

Την ίδια στιγμή ο υπουργός Άμυνας κ. Ευάγγ. Μείμαρκακης αναμένεται να ανακοινώσει στη σύνοδο των

Απόσπασμα από καθηστωπική εφημερίδα κάπου το φθινόπωρο του 2006. Κι εμείς που νομίζαμε πως είναι εκεί για να χτίζουν νοσοκομεία και να δίνουν σοκολάτες στα παιδάκια...

Φλεγόμενο όχημα του ελληνικού στρατού κατοχής στην Καμπούλ μετά από επίθεση ανταρτών. Πας και τους φτιάχνεις νοσοκομεία και σου επιτίθενται κι από πάνω. Τι αχάριστοι τύποι αυτοί οι αφγανοί αντάρτες!

Οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι της Λευκίμμης στην Κέρκυρα συνεχίζουν να δείχνουν ποιος είναι ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος για να αντισταθείς στα σχέδια του κράτους. Εδώ και 2 χρόνια αγωνίζονται για να αποτρέψουν τη μεταφορά χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων (ΧΥΤΑ) στις αυλές των σπιτιών τους και τον κίνδυνο να πεθάνουν από καρκίνο. Για τους κάθε λογής νομολάτρες (που θεωρούν πως με μπνύσεις και καταγγελίες θα κερδίσουν κάτι) να σημειώσουμε πως η μεταφορά του ΧΥΤΑ στην περιοχή είναι συν τοις άλλοις και παράνομη αλλά το κράτος όταν διακυβεύονται ζωτικά του συμφέροντα δεν έχει τέτοια κολλήματα. Βέβαια κολλήματα δεν έχουν και οι εκεί αγωνιζόμενοι αφού έχουν συγκρουστεί (και συνεχίζουν) πάμπολλες φορές με τους μπάτσους μετρώντας ήδη μια νεκρή 43χρονη γυναίκα και πολλούς συλληφθέντες. **Ούτε κλάψα στα ΜΜΕ, ούτε κούφιες καταγγελίες, ούτε ανάθεση στους πολιτικάντηδες της περιοχής αλλά λαϊκές συνελεύσεις, οδοφράγματα, πέτρες, μολότοφ, συνεχής και συνεπής αγώνας και συνείδηση του δίκιου τους. Ας γίνουν παράδειγμα για όλους μας.**

ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΥΚΙΜΜΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ...
Την 29 Μαΐου στην περιοχή της Λευκίμμης στη Κέρκυρα πραγματοποιείται συγκέντρωση κατοίκων ενάντια στη μεταφορά ΧΥΤΑ στην περιοχή τους. Φύλλοις να κροσσούν μπράβο! Την μεταφορά απορριμμάτων στην αυλή του σπιτιού τους, οι κάτοικοι στήνουν οδοφράγματα και συγκρούονται με τους μπάτσους, με αποτέλεσμα 11 συλλήψεις και δεκάδες στα νοσοκομεία. Κάθε στις συγκρούσεις ενάντια των ΜΑΣ κτυπάει στον Ιερόντο μοτοσικλίστας εν κινήσει, με αποτέλεσμα να χυθεί τον δρόμο και να πέσει πάνω σε μια 43χρονη που ήταν στην συγκέντρωση. Η οποία τραυματίστηκε σοβαρά και πέθανε στο νοσοκομείο την 1 Ιουνίου. Ο Ιερόντος νοσηλεύεται βαριά τραυματισμένος ενώ στελεχιαρχάται καθημερινή αναντίθεση των κωδικών προσαρτών να τον φέρτσουν με κράτική βοήθεια.

...ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΩ ΚΟΖΑΝΗΣ
Την ίδια χρονική περίοδο στον αερολιμένα σταθμό Αγίου Δημητρίου στην Κοζάνη τον οποίο είχαν καταλάβει από καιρό οι κάτοικοι των γύρω περιοχών == αναζώνοντας με αρμύρα άντωση τον αγώνα εν κινήσει, με αποτέλεσμα να χυθεί τον δρόμο και να πέσει πάνω σε μια 43χρονη που ήταν στην συγκέντρωση, για την προστασία του περιβάλλοντος και την ποιότητα ζωής, εισβάλουν τα ΜΑΣ παρουσία εισαγγελέα και προβαίνουν σε συλλήψεις ζυμωσμένων και στελεχών στο νοσοκομείο καταγγέλλοντας κατοίκους.

...ΜΕΧΡΙ ΟΠΘΟΥΔΗΠΟΤΕ ΞΕΣ ΠΟΥΝ ΑΓΩΝΕΣ...
Όπου οι ίδιοι οι αγωνιζόμενοι επιλέγουν τα μέσα και το περιεχόμενο του αγώνα τους ανεξάρτητα από τα όρια που θέτουν οι νόμοι και το κράτος και υιοθετώντας πρακτικές συλλογικής αντίβιας

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ - ΤΑΞΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ...
...η οποία αναγνωρίζεται από το κράτος ως απειλή και ως τέτοια αντιμετωπίζεται από αυτό με καταστολή, υμνή βία και συκοφαντηση.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στον αγώνα των κατοίκων της Λευκίμμης και της Κοζάνης
ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ
ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ
του 16χρονου και (ως συλληφθέντων σε Κέρκυρα και Κοζάνη ηρωτοβουλία αναρχικών,αντιεξουσιαστών-στριών για την κοινωνική αλληλεγγύη

αφίσα που κολλήθηκε τον Ιούνιο που πέρασε στην πάτρα σε 1000 κομμάτια από την πρωτοβουλία αναρχικών, αντιεξουσιαστών -στριών για την κοινωνική αλληλεγγύη

φωτό : οδοφράγμα από τις συγκρούσεις της 29ης μιάς

Σε μια κοινωνία που οι ταξικές κοινωνικές συγκρούσεις διαμορφώνουν κάθε πτυχή της καθημερινότητας, αντιλαμβανόμαστε τους εαυτούς μας με τη μεριά των από κάτω αυτού του κόσμου επιδιώκοντας την ανατροπή των υπάρχουσών κοινωνικών δομών. Επιλέγουμε την αυτονομία της σκέψης και της δράσης μας ενάντια σε κράτος, κόμματα, μμε και ιεραρχίες και προτάσσουμε τη συλλογικοποίηση των αρνήσεων μας κόντρα στην κυρίαρχη συνθήκη της εξατομίκευσης. Στα πλαίσια αυτών των επιλογών μας εντάσσεται και η έκδοση του εντύπου **“πρόκληση σε στάση”** έχοντας ως σκοπό να επικοινωνήσουμε τη δική μας οπτική για να βρεθούμε με άλλο κόσμο που αντιλαμβάνεται τα πράγματα με παρόμοιο τρόπο. Έτσι ώστε να διαμορφωθούν από κοινού θέσεις μάχης ενάντια στην επίθεση του συστήματος σε κάθε πτυχή των ζωών μας.

Όποιος και όποια γουστάρει να επικοινωνήσει για ο,τιδήποτε μπορεί να μας βρει κάθε τρίτη μετά τις 19:00 στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο **ΑΝΑΤΟΠΙΑ** (μητρ.παρθενίου 16 - τερμα αγ.νικολάου αριστερά) όπου θα βρείτε έντυπα του αναρχικού, αυτόνομου και αντιεξουσιαστικού χώρου καθώς και δανειστική βιβλιοθήκη.
**Τη: 1113, ΤΚ:26001, κεντρικό ταχυδρομείο πάτρας με την ένδειξη “για non serviam”,
 e-mail: nonserviam06@gmail.com**